

[Sigsgaard.]

NATO-traktaten, der igennem år har fundet sted ved, at NATO-våben anvendes af Portugal i Portugals afrikanske besiddelser. Jeg spurgte, om man havde protesteret, om man ville protestere osv. osv. Det kan man altså ikke få svar på.

Jeg spurgte også udenrigsministeren, om Danmark fortsat vil undlade at efterleve de fire anbefalinger, som FNs apartheidkomité har givet i sin årsrapport om støtte til frihedsbevægelserne i Afrika, om standsning af såvel officiel som privat bistand, om oplysning om befolkningens lidelser osv. Heller ikke et sådant spørgsmål kan jeg få svar på. Det synes jeg egentlig også er lidt urimeligt.

Endelig stillede jeg et tilsvarende spørgsmål som det, hr. Gert Petersen har stillet, om holdningen til opbygningen for 50 milliarder dollars af raketsystemer i USA; det kan man altså heller ikke få nogen kommentar til fra ministerens side. Folketinget kan altså ikke få oplyst, hvad regeringens holdning er til det forhold, og det er umuligt fra ministerens side at få en kommentar til fremtrædende amerikanske politikeres dybe bekymring for udviklingen i USA og i det hele taget umuligt at få bare nogle få ord om ministerens vurdering af de tendenser i udemokratisk retning i hvert fald, som har været fremme i USA.

Jeg synes, det er meget beklageligt; jeg synes i høj grad, at afvisning af at give oplysninger på de områder her eller afvisning af at vurdere det forringer værdien af en udenrigspolitisk debat, og det ødelægger også den offentlige interesse omkring en sådan debat, som der gerne skulle være.

Jeg tror, at jeg efter at have deltaget i en del debatter som denne vil være i stand til at fylde en hel bog med alle de spørgsmål, som jeg har stillet, men som jeg ikke har fået noget som helst svar på. Det er utroligt, at man ikke vil svare. Jeg kan godt se, at besvarelsen af nogle af spørgsmålene måske kan være ensbetydende med, at man kommer til at træde vor supermagt, USA, en smule over tærne, men mon ikke man alligevel skulle prøve på at overvinde sine eventuelle betænkeligheder i så henseende. Jeg håber meget, at vi dels kan vende tilbage til nogle af disse spørgsmål, dels får en

lidt anden holdning fra regeringens side i kommende debatter, så man kan få svar på spørgsmål, der trods alt nu er stillet for et par timer siden eller mere.

Hanne Reintoft: Jeg må slutte den debat med hr. Sigsgaard med at henvise hr. Sigsgaard til ikke udelukkende at få sine oplysninger fra Kina-Bulletin, men også prøve at se lidt på den historiske virkelighed. Bl. a. kunne man se på de kinesiske udtalelser indtil sidst i 1950'erne.

Jeg kan sige til hr. Sigsgaard — og det kan samtidig være et svar til udenrigsministeren, der talte om; hvem der kunne propagandere hurtigst — at i den her i salen stedfindende antisocialistiske propaganda behøver man ikke vente min deltagelse. Jeg har aldrig haft nogen barnetro på, at socialismen var fuldkommen, men jeg har valgt at kæmpe for socialismen mod kapitalismen helt og holdent og bære sammen med andre socialister både de vanskeligheder og den fremgang, socialismen har.

Jeg havde stillet en hel række saglige spørgsmål, synes jeg selv, til udenrigsministeren. Jeg så godt, ministeren havde travlt med andet, da jeg talte, men jeg havde dog håbet at få saglige svar, ikke mindst på, hvad Danmark havde tænkt sig at gøre, når man hele tiden siger, at sikkerhedskonferencen i Europa vil kræve grundige forberedelser. Jeg kan forstå, at den danske regering måske ingen planer har om at effektuere disse ideer om grundig forberedelse.

Der har i mange blade både i Vesttyskland, i Norge og i Danmark — Der Stern i Vesttyskland, pjeceer i Danmark, flere blade i Norge — været ganske klare oplysninger fremme om, at flere lande i Europa var udset som militære mål for USA, også som bombemål. Nu kerede ministeren sig lidt om, hvorvidt jeg havde det let eller ej, det behøver udenrigsministeren ikke tage sig af, det skal jeg nok klare selv, men jeg må sige, at jeg har det lettere end ministeren, når det eneste svar, jeg kan få, er, at det nok er tvivlsomme oplysninger. Det må unægtelig være et tungt ansvar at bære over for den danske befolkning, at noget, der kan blive til en katastrofe, nok er tvivlsomt. Som jeg har sagt før: når man vil påtage sig ledelsen af et land, så kan der også komme den dag,